

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป ตรงกับวันพ่อ เช้าวันจันทร์ที่ 5 ธันวาคม 2559..

..ขอเจริญพรศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย วันนี้เป็นวันหยุดตามกาลสมัยที่ตรงกับวันสำคัญ วันคล้ายวันประสูติของพระเจ้าแผ่นดิน พวกเราที่มีเวลาว่างจึงได้มาทำคุณงามความดี ส่งเสริมให้คนที่มึ่ตระกูลสูงที่ได้ประสูติมีพระคุณต่อประเทศชาติบ้านเมือง ถือว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่ได้หยุดงานและมีโอกาสมาทำคุณงามความดี เปิดโอกาสให้มีช่องว่างในการทำคุณงามความดีสร้างผลสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับตนได้ ก็เรียกว่ามีโอกาส ชีวิตของคนเรานั้นมีโอกาสอยู่ ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ก็เป็นชีวิตที่มีกำไรได้สร้างสมอบรมบุญบารมีเอาไว้ ถ้าคนเราเกิดมาตั้งแต่เล็กแต่น้อยจนถึงใหญ่โตโตถึงเฒ่าถึงแก่ แล้วไม่ได้ทำบุญทำทานการกุศลรักษาศีลอะไร ไม่ได้เจริญเมตตาภาวนา ไม่ได้ศึกษาเรื่องอำนาจของกรรม ก็เป็นชีวิตของคนเราที่ได้เกิดมาเสียเปล่าประโยชน์ พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ว่าเป็นคนตายจากคุณงามความดี เรียกว่าเป็นคนไม่เข้าวัดเข้าวา ไม่ได้ศึกษาไม่ได้ทำคุณงามความดี จึงเรียกว่าชีวิตเปล่าประโยชน์ ที่นี้ชีวิตของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อดำเนินไปได้ใน ชีวิต ก็เรียกว่าเป็นผู้โชคดีที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่ล่วงลับดับไป เหตุฉะนั้นเป็นธรรมชาติ ชีวิตของคนเราที่เกิดมาแล้วจึงเป็นธรรมดา เป็นของที่แปรปรวนไปเป็นธรรมดา มีเกิดแล้วก็มีเฒ่าแก่ชราภาพถึงที่สุดแล้วก็ล่วงลับดับไป การตายการละสังขารร่างกายไป ก็ถือว่าสังขารก็อย่างหนึ่ง จิตใจของคนก็อีกอย่างหนึ่ง จิตใจของคนนั้นเหมือนกับข้อมูลที่บันทึกเอาไว้ในใจ จดจำเอาไว้ในเครื่องบันทึก จิตใจนั้นไม่ตาย คนเรานี้จึงเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร จิตใจไม่ได้ดับไม่ได้ตาย ตายไปแต่สภาวะรูปร่างกายของคนเราเฉยๆ จะเรียกว่าตายไป ผู้ที่มีตระกูลสูงก็เรียกว่าสวรรค์ คดแปลว่าข้างหน้า เรียกว่าไปเกิดในที่ดีในสวรรค์ ผู้ที่ทำความดีถือศีลนี้ก็ไปเกิดในพรหมโลก พรหมโลกก็คือผู้ที่ถือศีล 8 ขึ้นไป

..เหตุฉะนั้นผู้ที่มีจิตสูงขึ้นไปก็ถึงทางพ้นทุกข์ ไม่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร เรียกว่าพ้นทุกข์ เหตุฉะนั้นการที่จะถึงทางพ้นทุกข์จริง เราจึงค่อยทำค่อยไป ค่อยศึกษาไปเรื่อยๆ พระศาสนาเป็นศาสนาที่มีการสอนละเอียดลออให้เข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ท่านจึงกล่าวว่าเป็นผู้รู้ผู้ตื่นอยู่ผู้เบิกบาน เรียกว่าพุทธ โข พุทธ แปลว่าผู้รู้ ผู้มีวิชาความรู้ รู้เรื่องถูกเรื่องผิด เรื่องดีเรื่องชั่วเข้าใจ เรียกว่าเป็นคนมีปัญญา เหตุฉะนั้นปัญญาถึงเรียกว่าพุทธ โข เราแสวงหาเราบริกรรมกันบำเพ็ญบุญกุศลคุณงามความดีได้รับผลรับประโยชน์ ก็เรียกว่าอยากได้พุทธ โข พุทธ โชนั้น จึงเรียกว่าได้ปัญญา จึงได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาความรู้ แต่ความรู้ทางโลกก็เป็นประโยชน์อย่างหนึ่ง ความรู้ทางธรรมะก็เป็นประโยชน์มาก เพราะทำให้ตนเองนี้ได้รับความสุข ก็เรียกว่าสุขใจ ถ้าสุขกายก็คือร่างกายไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเรียกว่าสุขกาย สุขใจนั้น เรียกว่าจิตใจนั้นไม่มีความเศร้าหมองบุ่นมัว จิตใจเข้มแข็งเบิกบาน จิตใจชาวสะอาดบริสุทธิ์ เรียกว่าจิตใจนั้นผ่องใส เหตุฉะนั้น จิตใจนั้นหมดสกปรก จึงจะพ้นทุกข์ไปได้ เราก็จะค่อยเป็นค่อยไปค่อยปฏิบัติไปเรื่อยๆ ทุกคนในที่นี้บางคนเกิดมาหลายชาติแล้ว ได้

บำเพ็ญมาหลายชาติ บางคนก็เกิดมาได้สองสามชาติ บางคนก็มาเกิดใหม่ พวกที่มาเกิดใหม่นั้นถือว่าบังมาจากสัตว์เดรัจฉานยังไม่รู้บุญหรือบาปดี เมื่อคนมาเกิดใหม่ก็มีจิตใจดวงเดิม จิตใจใต้อบรมฝึกฝนทางด้านธรรมะ จิตใจดวงนั้นที่จะมาเกิดใหม่ต้องมาจากสวรรค์หรือพรหมโลก เราจะเห็นได้ว่าเมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์ บางคนก็เป็นคนที่มีเมตตา บางคนก็ไม่มีเมตตา มีเมตตาต่างกัน คนที่ทำบาปความชั่วกับคนที่ไม่ทำบาปความชั่ว เป็นมนุษย์เหมือนกันแต่มันไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนกันในด้านวิชาความรู้นั่นเอง ทั้งด้านการอยู่การกินหลับนอนก็ดี มีความสุขต่างกับกับคนมีวิชาความรู้เข้าใจในธรรมะ ..

..เหตุฉะนั้นธรรมะจึงเป็นของประจำกับตัวบุคคลที่ศึกษาเอาไว้ ถ้าเกิดภพใดชาติใดก็อย่าได้ไปเดินหลงทางในทางที่ไม่ดี เกิดในที่ทุกข์ยากที่ลำบาก เหมือนอย่างบางประเทศทุกข์ยากลำบากแสนเข็ญ ทุกข์จนมีขอรทานอยู่เต็มบ้านเต็มเมืองบางประเทศ ทำไมถึงมีคนจนคนรวยอย่างนั้น ก็เพราะมีคนทำดีกับคนที่ทำไม่ดีก็เกิดอยู่ด้วยกัน คนที่ทำไม่ดีทำบาปความชั่วก็ไปตกทุกข์ได้ยาก แม้มาเกิดใหม่ที่ดีก็ยังคงตกทุกข์ได้ยากอยู่ ถ้าคนได้ทำคุณงามความดีเอาไว้เกิดมาก็เป็นคนที่มีศรีสุขสมบูรณ์ มีพ่อแม่หาเงินหาทองไว้ให้ในการศึกษาเล่าเรียน มีพ่อแม่หาซื้อรถซื้อเรือให้ในการเดินทางไปมา บางคนก็ได้ไปศึกษาต่างประเทศ ก็เรียกว่ามีวิชาความรู้เพิ่มเติมให้ตนเองมีมากขึ้น เมื่อไปทำงานต่างๆก็มีเงินมาก เพราะมีวิชาความรู้ตัวเองเป็นเครื่องประดับ เหตุฉะนั้นการหาวิชาความรู้เป็นการหาเครื่องประดับตนจึงเป็นข้อสำคัญในชีวิต ผู้ใดจะรู้จักและเข้าใจในเรื่องนี้.. ว่า..เออ..คนนั้นทำไมมีเงินเดือนมาก ก็จะได้รู้ว่าบุญกุศลส่งผลให้ คุณงามความดีส่งผลให้ก็เลยได้เจริญรุ่งเรืองมีความสุขต่างกัน มันก็เห็นเช่นนั้นบ้านเมืองเรา ทำไมมีบ้านหลังใหญ่กว่ากัน มีรถมีเรือก็ราคาแพงต่างกัน ก็เป็นไปตามฐานะเราก็เห็นได้ชัดเจนอยู่อย่างนี้ คนเราเกิดมาเป็นอย่างนี้หนอ ด้วยอำนาจของกรรมที่สร้างสมเอาไว้ จึงได้รับผลรับประโยชน์ได้ในชีวิตที่เราเกิดมา เราเกิดมาก็ไม่เสียประโยชน์ที่ได้เกิดมาได้ทำเอาไว้ เต็มใจในการทำคุณงามความดี จะทำน้อยก็มีความสุขจะทำมากก็มีความสุข ทำให้ใจมีความสุขเรียกว่าคนเสียสละบริจาคละความชั่วออกจากกายวาจาใจของตน มาตั้งอยู่ในคุณงามความดี ก็เรียกว่าเป็นคนใหม่ เหมือนชีวิตที่ได้เกิดใหม่ของบุคคลเมื่อได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ แต่ก่อนเคยทำไม่ดีเอาไว้ และเมื่อมาเกิดทำดีขึ้น ก็อยู่ในตัวคนคนเดียวนั่นเอง ก็เหมือนกับว่าได้มาเกิดใหม่ เรียกว่าได้ชีวิตใหม่ที่มีความสุข บุคคลที่ฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบเป็นสมาธิก็เหมือนกัน แต่ก่อนจิตใจไม่สงบวุ่นวายคิดหลายเรื่องหลายราว จนปวดหัวเวียนเกล้านอนไม่หลับเป็นโรคประสาทเลยก็มีคนเรา บัดนี้มาฝึกฝนอบรมจิตใจของตนเองตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็ทำให้ตนเองนี้จิตใจปลอดโปร่ง มีความรู้มีวิชาเป็นเครื่องประดับตนเหมือนคนเกิดใหม่ มีความฉลาดแหลมคม ก็เหมือนกับการศึกษาตามขั้นตอนตั้งแต่อนุบาล

และประณม จนถึงมัธยมและมหาวิทยาลัย อย่างนี้ก็เป็นขั้นตอนอย่างนั้นเหมือนกัน การทำความดีนี้ก็เหมือนกัน

..ฉะนั้นเมื่อเราได้ทำคุณงามความดีแล้ว ก็ควรปลื้มใจที่ชีวิตของเราเมื่อยังมีอยู่ยังไม่ล่วงลับดับไป จะทำเอาไว้ตามกำลังความสามารถที่มีอยู่ ไม่ให้เสียเปล่าประโยชน์ในชีวิต ให้ได้ประโยชน์ที่สุด จึงเรียกว่า มนุษย์ การได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็น โชคลาภอันดี เมื่อยังมีชีวิตอยู่ มีพระพุทธเจ้าได้มาบังเกิดในโลกนี้ก็แสนยากแสนลำบาก แต่เราเกิดมาได้พบพระพุทธศาสนา มีครูบาอาจารย์บวชสืบต่อพระศาสนามาจนถึงพวกเรา ปู่ย่าตายายก็เข้าวัดฟังธรรมจำศีลให้พวกเราได้เห็น ได้เดินทางตามปู่ย่าตายายของเราด้วยความถูกต้อง ได้พบบัณฑิตนักปราชญ์ราชบัณฑิตเมธีที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด แนะนำสั่งสอนชักจูงพวกเราไปในทางที่ดี ก็เป็นผู้ที่โชคดี เหตุฉะนั้นเรามีโชคดีแล้ว เราควรทำใจของตนเองนั้นให้ได้รับผลรับประโยชน์ ก็อยากให้เป็นผู้มีโชคดีทุกคนๆ บุญกุศลที่ตนเองได้ทำนั้นหากทุกคนปรารถนาสิ่งใดไว้ในใจ ก็ขออำนาจบุญกุศลคุณงามความดีทั้งหลายที่ได้ทำมา ตั้งแต่เล็กแต่น้อยจนถึงใหญ่ถึงโตถึงเฒ่าถึงแก่ จงคลบบันดาลให้ทุกท่านทุกคน เจริญรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนา มีชีวิตเกิดมาในภพใดชาติใดก็ดี ก็ให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์จนเข้าสู่พระนิพพาน ตามองค์สมเด็จพระศาสดาจารย์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของพวกเราและพระสาวกทั้งหลาย แต่นี้ต่อไปก็ขอให้พวกเราพากันตั้งใจ ได้ทำคุณงามความดีแล้วอย่าลืมแผ่เมตตาทุกครั้ง ทำไมอาตมาถึงต้องได้สอนอยู่บ่อยครั้ง ก็เพราะว่าไม่อยากให้พวกที่มาคอยรับอนุโมทนากับพวกเรา เช่นปู่ย่าตายายญาติมิตรสหาย เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย เขามารอรับบุญเราอยู่เราไม่เห็นเขา เขามาคอยอนุโมทนาบุญกับเรา มารับส่วนบุญกับเรา ถ้าเราไม่ได้แผ่เมตตาให้เขา เขาก็ไม่ได้รับอะไรเลย เขาก็เสียใจกลับไปเฉยๆ ถ้าเราแผ่เมตตาอยู่ในใจให้คนนั้นคนนี้ ทำความดีแล้วเราจะแผ่เมตตาให้มารับเอาเด้อ.. มารับเอาคุณคุณงามความดี ถ้ามีทุกข์ก็ให้พ้นจากทุกข์เด้อ.. ใ้หนักในใจอย่างนั้น มันก็จะถึงเขา เขาก็จะได้สารธารอนุโมทนาด้วย เหตุฉะนั้นแต่นี้ต่อไป ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตาเวลารับพรดังที่ได้กล่าวมาแล้วด้วย..